

Posudek oponenta bakalářské práce

Vedoucí závěrečné práce: Mgr. Dora Poláková, Ph.D.

Oponent závěrečné práce: Mgr. Denisa Škodová

Jméno studenta: Vendula Vadasová

Název práce: Podoby Mexické revoluce v díle *Los de abajo*

Vendula Vadasová se ve své bakalářské práci pokouší předložit obraz mexické revoluce prostřednictvím postav románu *Los de abajo* (č. Vojáci bídy) mexického autora Mariana Azuely. V úvodu autorka sděluje svůj záměr a pak se vydává rovnou k jádru věci, tj. k analýze postav románu, přičemž nejprve se věnuje postavám mužským a posléze postavám ženského pohlaví; svou analýzu doprovází komentáři inspirovanými filozofií Ericha Fromma či pojednáním o úloze žen-hrdinek mexické revoluce, které v dějinách i v románu zůstaly upozaděny, často však dokázaly zvrátit běh událostí.

Rozvržení kapitol je celkově přehledné a logické, zůstává otázkou, zda bylo nutné postavy rozlišovat podle pohlaví a nikoli podle jejich důležitosti, když i mezi mužskými postavami je několik vedlejších postav. Takovýmto rozdělením autorka sama možná přispívá k dojmu jakési podřadnosti ženských postav, ač se jej současně snaží vyvrátit.

Jelikož je bakalářská práce napsaná česky, bylo by vhodné českého čtenáře (tj. spíše nehispanistu) zkraje trochu zorientovat: uvést alespoň časové vymezení revoluce spolu s jejími hlavními představiteli a nastínit podstatu konfliktu, i stručné zasazení románu do literatur(y) své doby by čtenář jistě ocenil, stejně jako pár řádek o tom, jak je román vystavěn, co se v něm odehrává či kdo je vypravěč. V textu bakalářské práce se čtenář sice dozví, že ve svém žánru jde o román zásadní, ale nedozví se už proč, ani v jaké konkurenci se mu podařilo obstát. I stručnější představení autora by bylo na místě, přece jen jde o autora v českém prostředí spíše neznámého, a jelikož se v práci neuvádí ani rok napsání či vydání románu, čtenář může poněkud tápat. Pro účely bakalářské práce stačí takové informace podat jen stručně a vypíchnout to nejdůležitější či nejzajímavější, skutečně jen pro orientaci. V údajích o českém vydání (z nějž autorka hojně cituje) by se také slušelo doplnit jméno překladatele (Václav Čep).

Autorka často cituje primární či sekundární literaturu, což je v pořádku a je to žádoucí, někdy ale příliš časté citace způsobují nepřehlednost textu vlastní práce; např. na stranách 38-42 se objevuje celkem 14 citací, a to pouze z analyzovaného románu, na autorčin vlastní text pak mnoho místa nezbyvá. Nejasné jsou některé autorkou přeložené citace ze sekundární literatury - většinou jde spíše jen o neobratnost či neznalost termínu (např. str. 18 – „réd bere“ (v orig. „le gusta tomar“ – znamená, že si někdo rád přihne), ale v jednom případě autorka pochopila smysl jedné citované věty zcela opačně, než bylo zamýšleno (str. 9 – „prosa descarnada y veloz ... en muchos casos, se desvía hacia el detalle ornamental“ – autorka překládá jako „surovou a rychlou prózou, ...která se v mnohých případech odchyluje od ozdobných detailů“ – „desviarse hacia el detalle ornamental“ zde ovšem znamená, že rychlý spád románu je často přerušen detailním popisem).

Zajímavé je zakomponování koncepce dobra a zla E. Fromma nebo reflexe proměny obyčejného člověka v hrdinu - ve spojení s Frommovou koncepcí dobra a zla by šla tato myšlenka dále rozvést a obohatit například o téma (anti)hrdinství literárních postav daného románu, jelikož i toto téma autorka zlehka načrtne, ale bohužel brzy opustí. Zajímavá je také nabízená paralela charakterových vlastností postavy Luise Cervantese s Donem Quijotem a obecněji (a bohužel opět dosti stručně) pojatá role šilenství literární postavy. Jako přínosnou hodnotím také kapitolu o ženách a jejich roli v revoluci.

Závěr mi připadá poněkud nedotažený a obecný, což je škoda, jelikož autorka si hezky připravila „cestu“ k vyústění svého bádání, ale do cíle jako by se nedostala, přestože ho měla na dosah. V závěru navíc uvádí, že román na ni působí jako parodie, což je rozhodně tvrzení,

které by si žádalo větší vysvětlení (parodie čeho a proč podle autorky takto působí?). Zvolená sekundární literatura mi připadá dostačující, přestože by své uplatnění jistě našlo více titulů ze současného století.

Na základě výše uvedeného hodnocení navrhuji práci Venduly Vadasové klasifikovat jako velmi dobrou.

Práci k obhajobě doporučuji.
Navrhovaná klasifikace: velmi dobře.

V Madridu dne 10. 6. 2020

.....
podpis oponenta bakalářské práce